

'n Slierechse naome uit de stripwèrld: Henk 't Jong

Strip plaaidooi

As ie in 'n nieuwe omgeving weunt, wil ie toch ok daer bijdraoge aan de cultuur. Nou is 't nie echt in de directe omgeving, maor 50 km is te doen en zô belandde 'k in Noordwijk. Daer wazze een aantal vacatures in 't MoCA stripmeseum. Cultuur stao bij mijn hôôg in 't vaondel en de kunst van 't strippe trok me wel aan. As bejaerde weduwnaer krijg ie nie zô gaauw meer de kans om die kunst zô dichbij te bewondere. Netuulijk kan 'k naer Perijs naer de Moulin Rouge of de Benaone Bar in Amsterdam, mor dà 's ten êêste veul ste duur, zegge ze, ten twêêde is 't ontbreke van de museaole functie daer ok veulzeggend over de cultuur. Nou schijnt dà mêênig baggeraer daer toch wel-is een poging gewaogd het die cultuur te snuive, mor dat hê 'k aallêên van hore vertelle en 'haer say' is gêên wettelijk bewijs.

Eêmaol bij 't MoCA bleek al rap dat 'r weliswaer veul ongeklêêd was, maor dat 't nie strippe, mor strips betrof: Donald Duck, Tom Poes, de heer van stand Olie B. Bommel aallemael dêêls of gehêel

ontklêêd en met hullie veule aanderes die hier de collectie vurreme.
MoCA: Museum of Cornic Art.

Geklêêjde fegure zijn d'r ok volop, zôôas Asterix en z'n compagnon Obelix, Kuifie, Guust, Suske en Wiske en gao zô mor deur. Aalle jeughelde van weleer en van vendaeg komme verbij.

Tegewoordig is 't stripverhaol een ondergeschove kaaind, de smartphone het de aandacht overgenome van 't gewone boek en stripboek. Gelukkig komme we onze daegelijkse strips nog tege in de krant, of in de d'r aaige respecterende week- en maondblaoje. Hêêlemael verlore is 't fenomêên dus nò nie.

Voor mijn zellef was 't de opstap naer wille leze. In 1952 viel bij ons de êêste Donald Duck op de mat in C 505 en as peuter was ik gelijk verkocht. De plaetjies wou ik beterder begrijpe en 'k wou 't ok kanne leze, net as m'n grôôte broer. Vanuit bepaolde hoeke wier gesteld dat 'r mor êên echt boek was en dà stripblaojchies hêêlemael uit den bôôze wazze. Toch leerde 'k 't Ouwe Testement kenne vanuit 'n dik stripboek dà 'k as kaaind in 1958 koch. The Bible as strip, 'n boek uit 1942, gekocht in Engeland en m'n hullep om ok Engels te lere leze. 't Boek hê 'k geschonke aan MoCA. Strips hebbe 'n verhaol, soms hêêl kort, dan is 't vooraal de humor die je raakt, soms hêêle albums die je in 't verhaol zuige. Striplezers leze juist ok boeke, ze zijn gewend in 'n verhaol getrokke te worre. Slierechse naome uit de stripwêreld zijn bevôôbeld Henk 't Jong mè Titus en Willem Peper in de jaere 70 en Hanneke Bons die zô ongeveer heur hêêle leve de strips van Gerrit de Jaoger kleur gaf.

Emiel